

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **P. N.**,
podejrzanego o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 20 marca 2024 r.
wniosku obrońcy podejrzanego
o wstrzymanie wykonania postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 30 października 2023 r., sygn. akt X Kz 838/23,
utrzymującego w mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy
Śródmieścia w Warszawie z dnia 18 lipca 2023 r., sygn. akt V K 623/21,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł :
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W *petitum* kasacji obrońcy podejrzanego sformułowano wniosek o wstrzymanie wykonania postanowień wydanych przez Sądy obu instancji, który jednak nie został umotywowany w dalszej części wniesionego nadzwyczajnego środka odwoławczego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Jak wskazuje się w orzecznictwie, wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, który podlegają bezzwłocznemu wykonaniu. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, z dnia 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*). Ponadto należy mieć na względzie to, czy wykonywanie orzeczenia nie narazi skazanego na poważne i w zasadzie niepowetowane dolegliwości, co w pierwszej kolejności odnosi się do odbywania kary pozbawienia wolności i może zaistnieć zwłaszcza w wypadku, gdy realnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, LEX nr 2449778*).

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, należy stwierdzić, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania kasacyjnego, brak jest podstaw do przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji obrońcy podejrzanego. Wprawdzie jej autor sformułował szereg zarzutów, w tym wystąpienie w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k., to jednak analiza zasadności argumentacji obrońcy podejrzanego wymaga rozpoznania sprawy na rozprawie.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a]